

ELŐFIZETÉS:

Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A lap szerkesztésével és a küldemények a szerkesztőnek, anyagiak a lap tulajdonosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DIJ:

egy 1 hasábos petit sor
10 kr., többzetűri hirdetésnél olcsóbb. Nyitlatter
sora 25 kr. Bélyegdíj minden
hirdetésnél 30 kr.
A hirdetések Bittermann
Nándor nyomdájában és
a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 15 kr.

Megjelenik minden kedden.

Egyes szám ára 15 kr.

Miért fizetjük a nagy községi adót?

Yárosunk adófizető polgársága e f. évben községi pótdadó címén az egyenes államadó 33¹/₂-vel van megróva.

Más, hasonló vagyoni viszonyokkal bíró, hasonló nagyságu vidéki városokkal összehasonlítást téve, e községi adó oly jelentős, hogy önként felkölti bennünk a kérdést: vajlon a kedvezmények, az előnyök, szóval a közhaszon, melyben e nagy teher kárpótlásul hatóságunk a város lakosságát részesíti, arányban állnak-e azzal, megfelelnek-e annak?

Maradi ember, aki be nem látja, hogy egy ily nagy város kormányzása áldozatokat igényel s hogy ez áldozatokat jelentősebb községi vagyoni hiányában magának a polgárságnak kell meghoznia.

Tisztelettel hajlom meg Zombor város ez idő szerinti tisztikara előtt.

Elismerem, hogy munkásságukban, a város javára kifejtett tevékenységükben a jóra való törekvés, a lelkiismeretesség és ügybizalom legnagyobb mérvre nyilvánul, — de vajlon 33¹/₂ községi pótdadó fizetése mellett elegendő-e megnyugtatónkra az a tudat, hogy becsületes, képzett, buzgó tisztikarral bírnak, melynek kezében a város hajója jó kormányzásra talál?

Vajlon — kérdelem én — nem alaposan támadhat az a gondolatunk, az a vágyunk, hogy a nagy adó mellett más egyebekben is részesüljünk?

Büszkén szeretik emlegetni azok, akik a város állapotát rózsaszín szemüvegen át nézik, hogy Zombor halad, városiasodik.

De hát miben halad? miben emelkedik?

Talán középületeink szaporodnak? mentalis, nagyszerű épületek?

Évek hosszú sora óta egyetlen középületbe fogott bele a könnyelmű jóhiszeműség, meg gondolatlan bizodalom s az is csötörtököt mondott és most ott áll új korában ókori rom gyanánt csufságunkra, holott Isten és a város dicsőségére kellett volna szolgálnia . . .

Nem akarom ezzel azt mondani, hogy a városi adóból emeljünk középületeket, csupán annak jelzésére hoztam elő, hogy e tekintetben hátramaradásunk egyik oka abban is rejlik, mert közterhekkel oly mértékben vagyunk megáldva, hogy közcélokra keveset áldozhatunk.

Vagy talán utcáink rendszeren kövezzve vannak? Elvértve akad talán egy-kettő, ahol sárban lubickolnak végtagjaink, lovaink, marháink?

Dehogy! Hisz a kövezett utcákat ujainkon elszámálhatjuk! A város kellő közepén, a legjártabb helyek kövezetlenek, elhanyagoltak.

Ugy tudom, hogy évenként a közöltségéből egy-két utca kiköveztetik, de azt is tudom, hogy a közelmúltban a város legforgalmasabb helyén levő azon utca, ahol az »Elefánt« szálloda van úgy jutott kövezethez, hogy a ház tulajdonosoknak magukra kellett vállalni a fele költséget.

Ily önkéntes megadóztatásnak van értelme ott, hol csupán járdázásról van szó; ez más nagyobb városokban is szokásos, de hogy a közterek és utcák fele részben a lakosok, illetve az egyes háztulajdonosok zsebének külön igénybevétele mellett köveztessenek, ez unikum, sőt 33¹/₂ városi adó mellett nagy igaztalanság is.

Vagy talán utcai világításunk emészt föl sokat? Én istenem! Hisz nincs is világításunk! Az a néhány lámpa, mely esténként a szemünket boszantja, bizon sem a testi épségünket sem a vagyónkat meg nem védi.

Ilyen világítás talán Kutya-Bagoson is van?! —

De hát hogyan is lenne valami jó világításunk, jó kövezetünk, ha eddig a nagy közdoból még arra sem tellett, hogy utcáinkat táblákkal megjelöljük? — Pedig hát azt mondjuk, hogy nagy városiasak vagyunk s az idegennek még utcáink nevével se tudunk beszámolni.

Azt se mondhatja senki, hogy a város tisztántartása költséges és dicséretes

Nem dicséretes, tehát úgy gondolom nem is költséges.

Havat, sarat el nem hordják, a szemét el-takarításában pedig épen nincs semmi köszönet, mert elsőprik ugyan az utca szemétét, de ugyanakkor ráhajtának a járókelők tüdejére két anynyi port.

De hát nem locsoltatják rendszeren az utcákat? — kérdehetné valaki.

Nem bizon! abból az egyszerű okból, mert nincs locsolójuk — Nem telik!

Pedig hát ott van az a sok tüzoltói víz-hordó szekér. — Kettőt, hármat száz-száz forint költséggel — ha már új locsoló kocsikat nem szerezhet — minden nagyobb baj nélkül átalakíthatna a város. — Lenne akkor utcaöntöző járműve is!

Hanem hát nem telik erre sem!

Sokat lehetne még felsorolni, ami nincs, pedig lenni kellene, — de csak azt említem még föl, ami szegény, hogy nincs.

E kereskedelmi tekintetben fontos városnak nincs egy kereskedelmi, nincs egy reáliskolája.

Akár az egyik, akár a másik hiánya épen nem válik e város dicséretére.

Sőt még eddig polgári iskolája sincs, — arról nem is szólva, hogy a nőnevelés ügye is teljesen magán-kezekben van.

Hát eszerint a tanügyre sem fordítottunk eddig valami nagy áldozatokat!

Ha már olyan nagy községi adót fizetünk, annak egy része legalább okszerű gazdálkodás mellett fordítottassék oly intézményekre, oly célokra, melyek mig egyrészt a város emelését idézik elő, másrészt a terheket viselő polgárságot is megnyugtatók, hogy kárpótlásul modern és kultur intézmények előnyeit élvezhetik.

Sok év mulasztását hirtelen, ugyszólván egy csapással helyrehozni nem lehet, — ezt nagyon jól tudja, de azt hiszi, helyesen vélekedik, ha bizalmat vetve az új tisztikar működésébe, attól a nagy községi adó fejében több előnyt, több közhasznot, s az erkölcsi és anyagi haladás több emeltyüjének létrehozását várja a jövőben.

Egy polgár.

13914. sz.
k. ig.Bács-Bodrogh megye
alispánjától.

Meghívás.

Az ez évi III. évnegyedes közgyűlés **f. hó 30-án** és a szükséghez képest következő napokon mindenkor **reggeli 9 órakor** fog megtartatni.

Miről a m. bizottsági tag urakat oly megjegyzéssel van szerencsém értesíteni, hogy ezen közgyűlésen egyéb folyó ügyek tárgyalásán kívül a megye jövő évi költségvetése és a megyebizottsági tagválasztó kerületek fognak megállapíttatni.

Zomborban, 1880. szeptember 17.

Sándor Béla, s. k.
alispán.

Iparszemle.

(Folyt. és vége.)

Komáromi iparkiállítás.

A kiállítást, mely városunkban aug. 20-án nyitott meg ünnepélyesen, a helybeli iparos ifjuság ön képző- és betegsegélyző-egylete pendítette meg.

A kiállított tárgyak összesen 8 termet foglalnak el; ezenkívül a tágas és árnyas fakkal beültetett udvarban is több szin építettett a nagyobb kiállítási tárgyak, mint tüzoltószerkek, kocsik, malom stb. befogadására.

A kiállítók mindannyian komáromiak. — A kézműipar csoportjában leginkább kiválnak a bőr-, fa-, fazekas, kötélgyártó, nyerges, bádogos, szabó, lakatos és kovács, kefekötő, szücs, szappanos, cukrász, malom, és kárpitos ipar képviselői.

A békésmegyei iparos-gyűlés. Aug. 15-én.

Békésmegye ipartársulatainak együttes értekezlete kimondja, hogy az 1879. év június elsején Budapestten tartott II. országos iparos gyűlésnek az országos és heti vásárok rendezése tárgyában hozott követhető határozatához hozzájárul.

1. Hogy a forgalom igényeit túlhaladó mértékben engedélyezett nagyszámu országos és heti vásárok az ipar érdekeit mélyen sértik, s hogy ennél fogva a vásárügynek a törvényhozás útján leendő gyökeres szabályozása sürgősen szükséges.

2. A szabályozás által azon elv érvényesítendő, hogy a vásártartás csak oly községnek engedhető meg, melyek lakosai és különösen iparosai számánál, továbbá a helyi, központi minőségüknel fogva oly áru-forgalom színhelyei lehetnek, mely arányban álljon a vásárlatogatósi versenyvel járó nagy idő veszteségekkel és költségekkel.

3. A fentebbi elv tekintetbe vételével törvényhozásilag megállapítandók azon normatív szabályok, melyek irányadók legyenek az új vásárok engedélyeztetésére és arra nézve, hogy az 1848. óta vásárjogot nyert községek közül, melyek és mily mértékben tartassák meg jövőre is vásártartási jogukat.

Tehát egész hazánk mozog már, legalább mutatja, hogy érzi, hol fáj.

Minden állat megindul,
Csak Bács megye nem busul.

Nálunk Zomborban a kétszer elnapolt s harmadszor összehítt iparos közgyűlésre is megjelen 15, mond tizenöt ember s azokból kilenc nem iparos. Ha az iparosok jövője fölötti hazafias aggályaink nem volnának nagyobbak, mint az ő indolentiájuk keltette bosszúság: tudomásul se vennék többet őket. Azt mondanók: veszszenek, ha élni nem akarnak. De még mindig bizunk, hogy ennyi kocogásra majd csak nyitnak ajtót a haladásnak. Ime készül a zimonyi vasút, iparickekkel dominálhatnók a gazdag, fejletlen Balkán félszigetet; és nincs egész megyénkben se lelkes kezdeményező, aki magasra emelve a zászlót, azt kiáltaná: Utánam! — de közösen, egyesült erővel nem készülünk a közel jövő kínálkozó előnyeit kizsákmányolni. Bácskai iparosok! ébredjétek!

LEVELEZÉS.

Bács-Almás, szeptember.

Episod a megyei csendbiztonság életéből.

Most, hogy Bács, Temes, Torontál, Csanád és Csongrád megyék nem sokára állami rend- és csendőrséggel láttatnak el, tán még egy utolsó episoddal tanúsítják ezek, hogy a gyanus személyek felismerése s azok gyors elfogatása körül a megyei csendbiztosoknak és pusztázó legényeknek is nem kis részük és érdemük volt.

De ha azért a közbiztonság még is csekély mérvben mutatkozott, ez talán nem is ezen ősi institutio célszerűtlensége, hanem inkább törvényeink s bíránk szelidségéből folyt, s erről most nem akarunk beszélni; csak is jelezni kívántuk az alábbi episod alkalmából: miszerint a megyei csendőrség története is azt tanúsítja: hogy nem az emberek, nem az institutio idézi elő egyedül a közbiztonságot, hanem főleg a törvények szigorú kezelése, s ezt reméljük az állami csend- és rendőrség alkalmazásával elérni. Vajha az mielőbb életbe is léptetették a fentebb érintett határmegyékben mindenek előtt; hol nem csupán közbiztonsági, de főleg politi-

kai velleitások is azt nagyban igényelik, s ekként az itt nálunk is valódi szükségletet fog pótolni! . . .

Az almási felsőjárás csendbiztos, az erélyességéről ismert P i n k o v i t s A n t a l ur két pusztaó legényével folyó hó 3-án délután 6-7 óra közt Mélykútról Almásra hazafelé igyekezvén, az országotan ugyan az almási szőlők irányában egy kocsit vón észre, melybe két pej ló volt befogva, két darabesikó pedig a kocsit hátuljához kötve. E kocsit a biztos urnak a távolból azért tünt fel gyanusnak, mivel az egyszerre megállt s a rajta lévő két ember hol jobbra hol balra tekintgetett, azután pedig a legelső dülön betértek a mélykúti határfelé, a midőn is a legsebbebben kezdtek hajtani. A biztos, már ekkor tisztában volt az illetők járatáról s két legényével utánok iramodott, megkerülni igyekezvén az időközben teljesen futásnak erédő kocsit, és bár a kocsin levő betyárok rettenetesen verték a lovakat, hogy megmenekülhesse nek: a biztosnak kitűnő futamu és jó kitaratásu lova csak hamar lövés közelségre jutott, a midőn is az egyik betyár lancaszter-féle revolverével egyre fel- és leeresztve fegyverét, feléje célozott, s kiabált, hogy őt meg ne közelítse; de a biztos, — bár tőle a legények, lovak gyöngeségénél fogva, jól elmaradoztak, egymaga is szüntelen a kocsit nyomában volt, s ezt már csak akkor érthet be, midőn már az a nagy területű kukoricások elé ért, hol is a két betyár a kocsiról leugorva a kukoricába menekült, két irányban-szaladva abba be; a biztos azonban a revolverest véve figyelembe, bátran a kukoricába is betért, s ott utolérve őt, lovát ráágaskodtatva nyomta le őt fegyverével együtt, kit is F r a n k l J ó z s e f Némethnek hívnak. A másik betyárt K i s s M i h á l y t — nem sikerült elfognia, mert a keresés közben este lett, s az időközben fellármázott szomszéd tanyatulajdonosok is a megtalálhatás lehetőségéről lemondtak; hanem e helyett az elfogott betyárt amerikai s lynchjustice-ben akarták azonnal részesíteni, de ettől őt a megyei közegek védelme menté meg ezuttal, kik is aztán őt s az elhagyott kocsit a 4 lóval, mint a szerencsés véletlennek fogását magukkal hozzák be ide Almásra, hol az eset nem kis port vert fel.

... cs.

Baja, 1880. szept. 15

Városunk közvéleményét újlag a vasut kérdése foglalkoztatja, amennyiben az váratlanul egy egészen új stadiumba lépett.

A miniszter t. i. e hó elején táviratilag felidézte polgármesterünket, hogy ott az érdekelt város és vidék nevében véglegesen nyilatkozzék, mely irányban óhajtjuk a vasuti összeköttetést, s mily áldozattal járulna az érdekelt vidék a szárnyvonal kiépítéséhez. Sietett azonban a miniszter hozzátenni, hogy jelenleg csak a szabadkabajai vagy esetleg keczel-bajai szárnyvonal kiépítése között lehet választani; de előre kijelenti, hogy a szabadkabajai szárnyvonalat meg nem kaphatjuk; mert ez levezetné az alföld-fiumei és a pesti zimonyi vasut forgalmát; Bajára hátrányos lenne, mert tönkre tenné piacát, s ezen felül a főváros érdekei ellen is volna, mert nem annak irányában, hanem attól elvezeti a közlekedést.

A polgármester haza érkeztén, jelentést tett az új fordulatról előbb az állandó vasuti bizottságnál, később pedig a városi közgyűlésen. Mindkét helyen nagy meglepetést s még nagyobb feszültséget keltett e tényálladék, s mindkét helyen erős érvelésekkel védtek a szabadkabajai szárnyvonalat; de miután a miniszter ur szavainak értelmében ahhoz most már alig lehet több reményeket fűzni, 50000 frtot megszávadtak a vasut kiépítésének költségeire még az esetben is, ha az Keczelnél fogna a fővonalból kiindulni, s azonfelül a sinut és pályaudvarnak szükséges területet is újból megajánlották.

Ez a szárnyvonal ügyének jelenlegi állása, de hogy végleges-e, alig lehet megmondni. Baja minden áron küzd egész az utolsó pillanatig a bajsabadkabajai szárnyvonal mellett, csak az a kérdés, küzdenek-e vele Szabadka, Kunbaja, Almás, Bikity, Borsód, Madaras és Vaskut községek, melyeknek e szárnyvonal ép oly ügye, mint városunké. Ha felfognák kellőleg saját érdekeiket; ha belátnák, hogy minden hold földnek ára legalább 100 fittal emelkedik azon vidéken, melyet a vasut átszel, s ha ezen felül minden lehető megtennék, hogy érdekeiket kellően képviseltesék, talán lehetne még segíteni.

Ehhez azonban szükséges volna, hogy Szabadka legalább 100 ezer forintot, az almási és kunbajai uradalom legalább 60000 forintot, Almás és Kanbaja 30-40000 frtot, a borsódi nagybirtokosság 100000 frtot, a madarasi uradalom 100000 frtot, Bikity és Vaskut legalább 10-10 ezer frtot megajánljon részint készpénzben, részint munkában és anyagokban a szárnyvonal kiépítésére; mert ily áldozatokkal szemben a miniszteriumnak is be kellene látnia, hogy itt az összvidék érdeke főrog szóban.

Tesznek-e valamit ez érdekelték, a közeljövő fogja eldönteni; valamint a közel jövő fogja megmutatni, vajlon nagy befolyású főispánunk, megyénk képviselői, városunk képviselője s más támogatóink befolyásának lehet-e még a dolgon jobb információik által segíteni?! Baja ugyan még a keczeli összeköttetés által is nyer valamit, de akkor a többi érdekeltet örökre lemondhatnak ebbeli reményeikről.

Kelétéri.

Népdalok.

I.

Arra kérem a fölséges Uristent:
Amit kívánsz, adjon neked meg mindent;
Rádásul azt is, ami jó rám esnék —
Hiszen ugy is férj leszünk és feleség!
Ha te lehetsz a földi őrangyalom,
Az eget több kéréssel nem zaklatom;
Mit is kérnék még temelléd, tehozzád?
Ahol te vagy, ott nekem a menyország!

II.

Olyan régen epekedem utánad,
Hogy ma-holnap elesigáz a bubánat;
Egyre-másra azt forgatom eszemben:
Mikor szabad már enyémnek,
Galambomnak, csillagomnak neveznem?
Ha azt mondják hogy soha vagy sokára,
Nagyszemű könny esordul a szempillámra;
Ez a könny oly édes, és oly keserű,
Azt se tudom: beteg szívem
Gyászos egén boru-e hát vagy derű?

M. I. L.

Pattantyúk.

Egy ügyes fogorvos barátunk azon kellemetlen helyzetbe jutott, hogy saját kedves nején kellett művészetét gyakorolnia és oly ügyesen hajította végre a műtétet, hogy neje annak elvegeztét nem is sejtve sürgette:
— Mikor fogsz már hozzá kedvesem:
— Édesem kihuztam már ni!
— Köszönöm drága férjem, igazán újra leköteleztél.
— Szívesen lelke; *máskor is.*

Egy zsidó suhanc szorongat a pénteki heti vásáron egy krajcárt és előre kinézett messziről egy olyan sárga dímnyét, a melyikért két krajcárt kérnek, de erőszakos alku után egyért is odaadják.

— Mit kóstál ez a nyavalyás khis khülök-dinje.
— Egy új krajcár no — csak vigye.
— Vi heist vigye? *hoid ha nem bírok alkuadni, akolkok inkább nem is veszek.*

— Beteg. Orvos ur kérem, mit csináljak, tanácsoljon valamit: ha itt a nyakamat nyomkodom, borzasztóan fáj.
— Orvos. *Itt ne nyomkodja.*

Egy uri ember a multkor egész naivul így nyilatkozott:
Uraim; a világon a normális állapot a butaság; *mellettem bizonyít a praxis.*

Hirek.

Me gy én k nek hódolatát Felséges királyunk előtt Pécselt főispán ur oméltóságának vezetése alatt Sándor Béla alispán, Mihályi János főügyész, Tripolszky Gyula főmérnök, Br. Rudics József, Bezéredy Béla, Rónai István, Schmausz Endre, Parcsitich Felix, Dr. Ráta József m. biz. tagok fogják tolmácsolni.

O felsége legfelsőbb elhatározása folytán f. hó 8-án Krušovceán kelteztve az összes erdészeti hivatalnok személyzet rendelkezési állapotba helyeztetett.

O felségének szept. 2-án Krakkóban kelt legfelsőbb elhatározása folytán Br. Majthényi József kir. tanácsos e zombori jószágigazgató saját kérelmere nyugdíjaztatott.

Turr tabornok, megyénk nagy fia, a nm. ministeriumtól engedélyt nyert egy Vukovartól Samacig terjedő esatorna közvetítésével a Száva és Kulpa folyók fölhasználásával az Adria tengeri vezető esatorna előmunkálatainak megtételére.

Városunk a f. hó 18-án tartott közgyűlésen a polgármestert bizta meg azzal, hogy maga mellé egy négy tagu bizottságot választva tolmácsolja Pécselt Felséges Királyunk előtt hódolatát.

Szabadka város közgyűlése f. hó 14-én abban állapotott meg, hogy a polgármester, Mukits János vezetése alatt tizenöt tagu bizottságot küld Pécsre.

Baja városát nyolc tagu küldöttség fogja képviselni. Ugyanezen szept. 12-iki közgyűlésen szavaztatott meg a rég fölajánlott százezerrel szemben 50000 forint es ingyen telek a bpest-zimonyi vasut bajai szárnyvonalára.

Baján dr. Bernhardt János, városi orvos Pajor Rózsát, ennek testvére Pajor Lajos mérnök pedig Bernhardt Mariskát jegyezte el.

Papa ösztentsége Mayer Béla érseki titkár és Dr. Városhy Gyula kispapnevelői aligazgatót tiszteletbeli kamarasáivá nevezte ki.

Belosevics Karoly a napokban vezette oltárhoz Karnász Fáni k. a. t. Egyuttal átvette apósának jó hírű hásvágó üzletét.

A varoshazteri piaci bódék láttára részvét után sóvárog a jó izlés; olyanok, mint a csérgás cigányok ársátrái. Pedig szívesen akadna vállalkozó, aki oda illó árusátrakat készítene. El velük!

Meszner István, Vidákovics István, Páncsics Jakab, Kopping Péter és Turnovszky Rudolf segédlelkészek f. hó 15-én Kalocsán plébánosi vizsgálatra jelentkeztek.

Hetivasárok a fúttca zsufolásig tele van kocsival, ami miatt kivált pénteken délután és szombaton földöklő búz terjed szét. Miért ne rendelkezne el a

rendőrség, hogy ezen kocsik közkenyelmi okból a megyeház megettí ténre huzódjanak?

Szabados Antal, Schweizer József és Rónay István újonnan kinevezett c. kanonokok ünnepélyes beiktatása f. hó 16-án történt meg Kalocsán.

Kovács József esonoplai lakos, Plavsits Dömétől ágynemüket lopott; haza utjában azonban elfogatván itt rendőrileg elzárattott.

Beküldetett Simo Bikar jó magyar hazafi, de mert mig senkise megmonta neki, nem levete sarga fekete kitéjű sast solivatal ajtajarul. Irjon ki Tkintetes Szekeszi ur zujságba, i ugyis jurat; fogja megtunyí is holnap levez. Alaszolgaja. J. K. J.

Egy itteni gabnaszedő jelentést tett a kapitány-ságnás, hogy egy paraszt, akinek se nevé se lakhelyét nem tudja, homokkal kevert buzát adott el neki nyole zsákkal. A rendőrség a buzát a városházára beparancsolta és ha a tettest fölfedeznie nem sikerül, eladhatja a szegényalap javára. Ha ez, amit látszik, rosszul kifőzött ellentüntetés akart lenni, akkor az ügyetlen följelentő hazugságáért nyole zsák buzával fog bünhődni. L.

Szabadkán B. S. városi adópénztárnok ellen hamis okirat készítés és kettős család miatt 224 írtért bünvádi feljelentés adatott be. A Szab. Ell. ezt újságolván helyesen jegyzi meg, hogy az ellenőrzés a pénzkezelő hivatalnokokkal szemben oly szigorú legyen, miszerint képtelenek legyenek ily visszaélést elkövetni, még ha akarnának is. (E hirt már hiv. megoáfolták.)

Ajánljuk vezércikkünket illetékes helyen figyelembe; részünkről megjegyezvén, hogy aki ezt a mostani pótdadót is sokallja, az kell, hogy az érte élvezett előnyökkel beérje. Mert hisz a beszedett pénzt mind elhasználják jó helyre; hogy még se állunk úgy, ahogy szeretnénk: igaz, de erről az új hatóság nem tehet, ha csak még több pótdadót nem szavaznak meg neki. Annit azonban a pótdadó emelése nélkül még megtehetne, hogy a dobos ne kizárólag szerb nyelven hirdesse újdonságait. Ennyit akármelyik vegyes ajku tiszpartí falu is megtesz az adófizetők nemzeti érzelmei és érdekei kedvéért annélkül, hogy 33%-ot fizetne.

Az 1879-ik évi XXXI-ik törvények folytán az erdészeti ágazatnál alkalmazott erdőtisztek a közigazgatási bizottság előtt eskütelétre köteleztetvén, ezen eskünek letétele végett f. hó 9-én. Bácsmegeye területén alkalmazott összes kincstári és magán uradalmi erdőtisztek Zomborban megjelentek a fenti eskü letétele céljából.

Főispán ur ő méltósága valamint a megyei alispán ur távolléte miatt, az eskü a megyei főjegyző urnak, mind ez alkalommal a közigazgatási bizottság elnökének tétetett le; még pedig az összes kincstári, a kalocsai érseki uradalmi és végre a karlovici érseki uradalmi tisztviselők által.

Miután a magyar erdészetre nézve ezen új eskütelétele mind vivmány tekintendő, indítatva érezte magát az összes kincstári erdőtisztzi személyzet, ezen napot megörökíteni, miért is valamennyien együttesen a társas ebéd bevégezte után kedélyes körben adtak szaknézeteiknek kifejezést; még pedig akként, hogy mind a f. hó 18-tól 23 ig bezárólag megtartandó országos erdészeti közgyűlésen Melhádián részt vevén, az új erdészeti törvények kivételénél sikeres és feláldozó előbarcosnak Bedő Albert kedvelt főerdőtanácsosunknak valamennyiüknek fényképét egy emlékirat kíséretében átadják.

Ezután több erdészeti szakhoz tartozó ügyeket elintéztvén egymásnak erdész üdvét kívánva a társaság d. u. 5 órakor széteszolt. D-d.

Somogy megyében marhavész dühöngvén, Bácsmegeye marhakivitelesi vesztegzárral korlátoztatott.

Szűcs István, Moholynak évek hosszu során át érdemes jegyzője, jobb létre szenderült.

F. hó 2-án d. u. 5 órakor Mikó Mihály mélykúti lakos tanyáján a eséplőgép Csanyik Boldizsár 14 éves szolgát véletlenül elkapta s jobblábát összezúzta; minek következtében ugyanaz nap esti 8 órakor meghalt.

Beküldetett Városunk magyarosítása érdekében ezen lapok szerkesztősége által erélylyel megindított mozgalom folytán (értésülésünk szerint) számos zombori család nevé magyarosítani fogja. Ennek kapcsában felhozzuk, hogy a kormány — tekintettel arra, mert eddig sokan az ezen névmagyarosítással járó díjt sokalták — az előirt 5 ftos bélyegdíjt legközelebb rendeletileg elengedni fogja. (Ugy legyen!) "Tollagi"

Az alföldi vaspálya ügye rosszul állhat, ha arra sincs már pénze, hogy már mintegy fél éve pihenő államási óráit vonalain, megigazítsa; különben, kuppi rondák és setétek a nyári meleg napokban egyes kociosztályok túltömötték, mig mások üresek. Jó lenne egy kis reform. D.

Szegeden kereskedelmi és iparkamarát fogak életbe léptetni; nálunk is akartak kereskedelmi testületet alakítani, hoztattak is mintaul több helyről alapszabályokat, de a létesülés mendeddig csak „pium desiderium” maradt. Miért? azt csak az ügy élén álló kereskedő czégek mondhatják meg. Gyorsaság még nem boszorkányság.

Egy bécsi utazó ügynök e napokban csodálkozását fejezte ki aziránt, hogy városunkban a szerb dobos csak szerbül hirdet; eltekintve attól, hogy dobszval hirdetés nem városba való, csak falun divik, különös, hogy mikor az ország fővárosban a német színháznak a játszási engedélyt megtagadják, nálunk hivatalosan csak szerbül hirdetnek. Quo jure? (Mondtuk mi már ezt eleget, de egy hangadó ur azt felelte, hogy — hát tanuljunk meg mi szerbül... már hogy a dobos kedvéért!)

Búnkronika. Albresht Antal rigyiezai lakos f. hó 16-án a garai határban, a gara csataaljai szőlők közt agyonütve találta ott. — Bosnyák István mohács-szigeti lakos mult csütörtökön mulatni (?) indult Szánczo-

vára, és mulatozás közben az ottani község bíráját pisztolyal arcba lötte. — Mindkét eset feljelentett a bajai kir. járásbírósnál.

A helybeli állami főgymnasiumban alakult és miniszterileg jóváhagyott „szegény tanulókat segélyező egyesület” emberbaráti működését megkezdte. Neki szülő szíves adományokat szívesen elfogad és nyugtat a szerkesztőség.

Vasárnap d. után 4 óra felé a főútcán egy árnyék nélküli dühösödött és a sétálók nagy számához képest „szép” közönség előtt csattogtatta a lehelésig fogait.

Értesülünk, hogy egy harmadik zálogintézet van alakulóban. „Alle gute Dinge sind drei,” lesz concurrenzia ezen a téren is, jó lenne figyelemmel követni ezen iparág (?) lábrakapását.

Szép és gyors szolgálat van a helybeli távirahivatálnál! Egy három órákor megérkezett sürgöny pont fél hatkor kézbesítették a címzettnek, ha tekintetbe vesszük, hogy csak béna küldöncök vannak alkalmazásban, ez nem épen oly nagy csoda; de végre nem vagyunk kötelezve ezt tűrni. Ezen körülmény nem tetszhetik a kereskedővilágnak, mely ha orvoslás nem történik, magasabb fórumhoz kénytelen folyamodni.

Egy megkárosult.

A Herche bolt előtti járdát különféle napszámok, hógyegek és urak, oly annyira elfoglalják, hogy a közlekedést gátolják; jó lenne ha rendőrségünk közbejárná.

Ajánkozás. Egy gymnazialis ötödik osztályból önként kilépett zombori illetőségű 16 éves magyar ajku, de a szerb és német nyelvekben is jártas, szép és gyors írással s jó erkölcsi bizonyítvánnyal ellátott szegény ifjú, kívánna valamely ügyvédi irodában vagy községi jegyző mellett irónki, illetve gyakorlati minőségben kedvező feltételek mellett azonnal alkalmaztatni Bővebben a lapok szerkesztőségé.

Dal- és táncestély. A kaszinó-egyleti dalárda október hó 2-án rendezte az évi harmadik alapszabályszerű dalestélyét, melyet táncal költ össze. A mulatság „Vadászkürt” díszesen renovált emeleti termeiben lesz. Az érdekes műsort jövő számban közöljük. Úgy halljuk, hogy ez estélyre igen sokan készülnek.

Magán órák adására ajánkozik egy okleveles tanító magyar és német nyelven; nemkülömben rajz és szépírásból is. — Bővebb felvilágosítást a szerkesztőség ad.

Bachrach buza-kereskedő elleni multkori panasztevőnk úgy járt el, mint az a vádló, aki egyszer följelentette Budapestén Dr. Kovácsot, hogy levágta egy embernek az orrát — de azt nem mondta meg, hogy operáció alkalmával. Galatzól is le akartak vonni rostáltatásért tiz két métermázsánként s ez igaz; de az is igaz, hogy Galatz egyféle szép zabot mutatott az alkuszának, azonban átadaskor tizenhat zsákban hatféle zabot vitt a rakótárbá. Ugyan az alkuszért felelős a megbízó, akármilyen alku köti; de aztán az ebből folyó bajokért a nyilvános megszólás nem a megbízót, hanem az ügyetlen alkuszit illetheti.

Felhívás a dalárda működő tagjai közé való belépésre. A kaszinó egyleti dalárda választmánya az egyesület működése egy újabb időszakának kezdetén felkéri mindazon dalkedvelőket, kiknek énekre alkalmas hangjuk van, a dalárda működő tagjai közé való belépésére. Akik a hangjegyeket netalán nem ismerik, azok a hangjegyváltásban díjtalan oktatást nyernek. A dalárda működő tagjai, mint ilyenek, tagdíjat nem fizetnek; de a polg. kaszinó tagjainak kell lenniök. A dalárda leendő felvétel végett jelentkezhetnek az egyesület bármelyik működő tagjánál, vagy a dalárda helyisében (iskola utca, polg. kaszinó) minden pénteken 6 és 7 óra között. Zomborban. 1880. évi szeptember hó 13-án. A zombori kaszinó-egyleti dalárda választmánya.

Mézkivitel. Alkalmunk volt az alább következő levelet olvashatni, melyet közérdekű voltánál fogva, egész terjedelmében közölünk. „Nagyságos és főtisztelendő Gondos Benedek apát úrnak, B.-Gyulán. A „Honban olvastam egy cikket, mely meleg elismeréssel szól azon lelkes tevékenységről, melyet Nagyságod, a hazai méhészet ügyének előmozdítása érdekében kifejt, mint ezt az aradvidéki kiállításon nyert kitüntetés is bizonyítja. — Az 1878-iki párisi kiállításhoz m. kir. kormánybiztosi első attachéja lévén, azóta Párisban lakom, illetve itt megtelepedtem azon komoly szándékkal, hogy a magyarhon terményeinek a külföldön piacot szerezzek, ezeket jutányos áron eladásra közzétessék; s ez indít jelenleg arra, hogy Nsgodhoz azon kéréssel járuljak, miszerint ezen működésemben hathatós támogatásával szerencsétlenül méltóztassék. Bizton merem állítani, hogy Franciaországban a magyar méz exportálása kiváló érdekeltséggel találkozni velem, valjón mily módon volna lehetséges, magyar honfitársainkra nézve anyagilag előnyös és állandó mézkivitel biztosítani? Öt év óta Párisban lakván, az itteni viszonyokat jól ismerem, s a siker kétségtelen, ha Magyarországból találnánk forráshelyeket és termelőket. — Méltóztassék tehát ez iránt érdeklődni s e célra közreműködni, — megjegyezvén még, hogy szeretett magyar hazából minden más egyéb ipar és kereskedelmi cikket is szívesen fogadok, hogy itten kereskedelme hozzam. Azon reményben, hogy soraimat szívesen veendő, becses választást kérve, kiváló tisztelem nyilvánításával maradjok Páris — Rue de Théheran, 20. Nagyságodnak kész szolgálója Szilányi Ernest.” — Az apát úr e levélre azonnal válaszolt, s köszönetét fejezte ki az érdeklődését, az ajánlott mézkivitel közvetítésére, illetve előmozdítására szívesen vállalkozott, azonban mindennek előtt tudatni kérte, hogy Párisban, mily átlagos ár lehet remélni métermázsánként, nagyobb mennyiségű méz eladásánál; —

viszont ő utána fog tudakozódni, hogy mennyibe kerül a méz métermázsájának (loco Pest) Párisba szállítása? — mert csakis úgy lesz érdemes a vállalatba fogni, ha kitérünk, hogy a szállítási költségek mellett is, a termelőkre nézve előnyös lesz a mézkivitel. Az eredményt majd közöljük.

Az anyakönyvek érdekében. A közoktatásügyi miniszter, aug. hó 16-án 22.065. szám alatt a következő rendeletet bocsátotta ki valamennyi megye, szab. kir. és törvényhatósági joggal felruházott város közönségéhez: Tapasztaltatván, hogy a lelkészek az anyakönyvek vezetésénél a szükséges adatok hiányában kellő pontossággal nem járhatnak el és így néha ingadozó jelzést u. m.: „állítólag törvényest” kénytelenek használni, a minek folytán később, az anyakönyvek kiigazításának szüksége áll be; nehogy tehát ily kiigazítások gyakran ismétlődjenek, és egy általában a kétes eseteknek eleje vétessék, ezennel a következőket találtam elrendelendőnek: 1. Az anyakönyvek vezetésével megbízott közegek szigorúan köteleztetnek a kereszteltek bejegyzésénél azok törvényes vagy törvénytelen születésükre nézve biztos tudomást szereznii, különösen az előttük ismeretlen szülők gyermekeinél a azok házassági bizonyítványát bekövetelni. 2. A születésznök mulasztatlanul tartoznak minden keresztelés alkalmával a törvényes ágyból szülöttek szülőinek házassági levelét magukkal hozni s az anyakönyvvezetőnek bemutatni, illetőleg a szülőköt, hogy ezt tegyék, figyelmeztetni Ennek előre bocsátása után felhívom a közönséget, hogy a születésznök fennebbi köteleességük pontos teljesítésére, s az alattas helyhatóságokat arra, miszerint az anyakönyvekbe való bejegyzések céljából kiállítandó bármely iratok, tanúsítványok, jegyzőkönyvek s a t. felvételénél lelkiismeretes pontossággal és csak is teljesen megbízható adatok alapján járjanak el, — kellően utasítsa, s a rendeletnek pontos teljesítésére szigorúan ügyeljen fel. — egyszersmind azonban az e teren összeállításokhoz jövőben való elműködés végett figyelmeztetem a közönséget, hogy mindazon felmerülő esetekben, melyekben az anyakönyvek kiigazításának vagy azok kezelésére vonatkozó bármely más intézkedés tételének szüksége állandó elő, ez iránt az anyakönyvvezető közegek egyházházmegyei hatóságához forduljon közvetlenül és a mennyiben ezen megkezelésére kellően figyelembe nem vétetnek, a további intézkedés megtétele végett ide tegyen jelentést; oly esetekben pedig, melyek az 1879. évi 40. tvcz. értelmében kihágást képeznek, azon törvényi rendelkezéshez alkalmazkodják. Végül megjegyzem, hogy a jelen körrendeletet valamennyi róm. és gör. kath. egyházmegyei fihatósággal azzal közöltem, miszerint az anyakönyvek vezetésével megbízott alattas közegeknek az ezen körrendelet 1. § pontjában foglaltak pontos teljesítését szoros köteleességükké tegyék.

PANASZROVAT.*

Tekintetes szerkesztő ur!

A közönség azon része, mely városunk magyarodását ösztönöz, megelégedéssel olvasta b. lapjában mind az itteni izraeliták egyneműkinek germánizáló hajlama ellen tiltakozott, s örömmel tapasztaltuk, hogy szerb „polgártársainknak” is elmondotta, hogy mi Magyarországnak lakunk, tehát igyekeztünk oda kell irányoznunk, hogy minden tetteinkben magyaroknak mutassuk be magunkat.

Mint hogy néhány jó madár mindeddig nem vette figyelembe Tek. szerkesztő urnak méltó és jogos felszólamlását, bátorodom a következő kedves cég táblákat figyelmébe ajánlani:

Josef Koch Glashandlung, M. Markovits Eisenhandlung, Josef Reichert Uhrmacher, Makk & Kammerer Kleiderhandlung, R. Heindlhofer, Wwe Schmidtbaner Conditori, Wilhelm Müller Herrn-Kleidermacher, Stefan Popits (a kath. plébánia épülete sarkán szemetszuró írma.) Hotel „Zum Jägerhorn” Mihael Bayer Spezereihandlung, Carl Göszl Glashandlung, Franz Scherer Glashandlung, Johann Klápka Riemer (főutca), S. Rotter Mehlhandlung (a főutcában)

A nevezett „Bürgereket” tessék magyarosítani; mert zsidóink 10 év óta, — dacára, hogy az ország iskoláink érdekében alig tett valamit, többet és jobban megtanulták a magyar nyelvet, mint a „Bürgereket”.

Különböben ha már a zsidót egyáltalán lapjának kiváló alakjai közé vette fel és minden alkalommal, illetőleg a legparányibb esetet is registrál és commentárral kísér, mely a zsidót mint rossz hazafit és germanisator tünteti fel, — akkor tessék alkalmat adni, az ellenérveknek és bizonyítékoknak is, mely után ki fog derülni, ki a germanisator, az e, kinek eddig (10 évre visszatekintve) a magyar nyelv megtanulásához a „magyar” alkalmat nem adhatt és nem adott, vagy az e, ki „Bácska” cím alatt „Deutscher Kalender”-t szerkeszt és terjeszt.

Magasabb szempontból véve, különben ajánlom a „Pester-Lloyd” f. évi augusztus 15 én kelt számának 2-ik mellékletét, és ugyanezen lap f. é. szept. 11-én és f. évi szept. 12-én kelt számának reggeli kiadását. Egyebekben vagyok teljes tisztelettel kész szolgálója.

Jónász Sándor.

Válasz Jónász Sándor urnak.

Nekünk se épül rajta alkotmányos magyar önéretünk, hogy főútcáink hemzsegek a kizárólagos német firmáktól. De ezek nem urak, s mert nem tudjuk, mikor keletkeztek, nem-e még egy más szellemű évad alatt? tájékozatlanul nem ronthatunk nekik. Meg aztán akárhogy szeretnők külsőségekben is a magyar látszatot városunkon, tudjuk — s ezt önnek még jobban kell tudnia — hogy a kereskedőnek a cégválto-

* Ezen cím alatt közérdekű felszólamlások ingyen, de a nyílt névalíró felelőségére, min denkor közöltemek.

zás külföldi stb. összeköttetései miatt sok, bár nem leközölhetlen nehézséggel jár. Hanem már az ujan keletkező tisztá német cégeket, kivált ha magyar iratja ki azokat — pl. Herm. Goldstein und Sohn Getreide — Commissions Geschäft — mi sem tartjuk semmi szín alatt ekszkuzálhatóknak. Hogy a zsidók szélében megtanulják a magyar nyelvet, igaz; ezt nem is tagadta a „Bácska” soha, de érdemet se látott benne. Mert hisz a zsidó majdnem kizárólag esereberével foglalkozván, ezzel ugyszólván kénytelen a saját érdekében, valamint az üveges tót vagy kueséber talián.

Germanizátoroknak se nevezük őket általában; mert egy faj érzelmeiről általában beszélni nem is lehet; azt ember válogatja. De annyi tény hogy: 1. A magyar nemzet szellemi tőkéjét, tudományát — művészetét anyagilag pártolók névsorában; 2. A magyar lapok — teszem a „Bácska” — járatói között, sem szerepelnek a zsidók távolról sem oly arányban, aminőt értelmi és vagyoni fejlettségüktől joggal elvárható. Ha ezt netán tagadni akarná, nézze meg előbb a Kisfaludy társaság v. a Magyar Tud. Akademia könyvkiadó vállalata pártolóiak, vagy akármelyik országos vagy vidéki lap előfizetőinek névsorát; vagy — ami jobban kezénél van — a városunkba járó irodalmi termékek postai címszalagjait.

En már megnéztem és a bebizonyult tényadatok alapján beszélek. Az állami adó megfizetése kötelesség; a magyar nyelv megtanulása pedig — kivált üzérembernél — maga kifizeti magát; — tehát nem is érdem, nem is hazafiság. Ez csak ott kezdődik, ahol az önérdék végződik.

Jegyezze össze a helybeli postán a zsidó családokba járó „Országvilág”, „Föv. Lapok”, „Divatlapok” stb. számaint vagy az egyes házakban található magyar költőket és regényeket, mint a magyar gondolkodásmód élesztőt, s próbáljon ebből a címzetek szellemi étvágyára következtetést vonni; fogadjunk, hogy Ön is oda lyukad ki, ahová mi. Azt meg csak nem fogja állítani, hogy valakinek magyar a szellemi étvágya, ha örökké német táplálékkal élőködik; mikor azt mondja a józan ész, hogy: ha módomban van valaminek válogatni, úgy azt választom, amelyik szellemi szükségletemnek jobban megfelel.

Hogy az állam a zsidók iskolái érdekében alig tett valamit, nem igaz; hiszen csinált nekik papnevelőt amit soha, mióta áll, egy felekezettnek se tett. Igaz, hogy végelemzésben zsidó pénzből, de végre is, mert nem volt ezzel köteles, méltányos atyáskodásból. Aztán még nincs-e az 1868-iki 38. t. cikkben elrendelve, hogy a felekezeti iskolák községek a zsidókat is kötelesek aránylagos segélyben részesíteni? Így is történik egész Bács megyében! Sőt idézem a 6682 lakosú megyebeli Bács-Petrovosszellót, mely a község 290 testet számláló zsidóinak közpénzből emelt iskolát. Mutasson ezekhez hasonlót a zsidóság négyezer éves történetéből; mutasson egy gymnasiumot az országban zsidó pénzből! Katholikus, kálomista, luteránus, unitárius örmény stb. stb. mind állított a maga pénzén többet-kevesebbet; pedig tény, hogy a zsidó gazdagabb aránylag akármelyiknél s többet iskoláztatja fiait, mint akármelyik.

A „Pester Lloyd” idézett számairól majd csak akkor veszünk tudomást, ha ezen lap nemes hivatását — önmagát fölöslegessé tenni — beöltöztette és a történelemtől érdemeinek jutalmát elvontadta. Különböben is mi kizárólag megénknek dolgozunk; tehát bármely laphoz csak ennyiben van közünk.

A „Bácska” címe alatt megjelent Deutscher Kalender még eddig előttünk ismeretlen; ha azonban mint jó barátunk a „Bácskai Naptár”-nak akar emlékezővel propagandát csinálni: akkor kérjük, tegye ezt inkább más lapokban; a magunkéban majd elvégezzük ezt magunk.

Végül tagadjuk, hogy a zsidó a „Bácskának” kiváló alakjai közé tartozik. A „Bácska” vallásbeli ügyekkel nem foglalkozik; folyólag a zsidó és önmaga vagy más ember között különbséget nem tehet nem is tesz. Ha néha a zsidón a hibát Ön szerint tulságosan róttá meg, ez csak a „Bácska” morális érzékenysége, esetleg a közlebről érdekeltek sentimentális-musa mellétt bizonyít. Ha a zsidó nyilvános hibával, szembeszökő visszaélésével válik ki: megrójuk épen úgy, mint akárcsak mást; mert ez kötelességünk.

Igenis bevalljuk nyíltan, hogy mi akarjuk, hogy a zsidóság — mely szerintünk semmi más, mint magyar vallásfelekezett, mint pl. az unitárius — magyar dialektus, mint pl. a göcsöji vagy szegedi — nyelvben, formában, érzelemben, akaratban, szokásban magyar legyen. Még pedig azért akarjuk ezt oly igen, mert ily értelmes, szorgalmas, takarékos, simulékony elemet a százados elnyomatás szülte önző elzárkózottságból kivetkőztetni, magunkba átolvasztani s a jövőnek esélyeire elválhatlanul biztosítani, hazafii kötelességünknek érezzük. Ha ezt a zsidók, mint Ön is kiemeli, maguk is akarják, akkor bennünk kell, hogy a saját törekvéseik buzgó támogatóját és szószólóját üdvözöljük. Szerk.

Szerkesztői üzenet.

Dr. Roheim Lipótnak. A „Bácska” hétfőn nyomatik; nekünk tisztán német fölrítu címtáblája pénteken tünt szemünkbe; tehát a „könyvből” öt nap” tulajdonképp csak kettő. Eljárásában nincs logika; mert ép az által, hogy a táblát levette, önmaga is helytelennek, a magyar nemzeti önéretet sértőnek deklarálta annak kitételét. Hogy azt „elvből” újra kitételte, nehogy a „Bácska” által terrorizáltatni látszassék; az által a megismert igazság elleni tusakodás bünébe esett.

Higgadt ember, ha hibáját szemére lobbantják, hallgat és megjavítja; ön az ellenkezőt eszelekedte.

Felelős szerkesztő: Dr. MOLNÁR ISTVÁN LAJOS.

Laptulajdonos és kiadó: Bittermann Nándor.

H I R D E T É S E K.

H i r d e t m é n y.

Zombor szab. kir. város gazdasági választmányi küldöttsége részéről ezennel közhírré tétetik: miszerint a város tulajdonát képező italmérési jog (ACCIS) egy évre, és pedig 1881. évi január hó 1-től december hó végeig f. é. október hó 1-én reggeli 9 órakor a városháza kistermében nyilvános árverés útján haszonbérbe adadni fog.

Árverezni szándékozók kötelesek a 19000 forintban megállapított kikiáltási ár 10%-át bánatpénz fejében készpénzben vagy a tőzsdén bejegyzett nyilvános értékpapírokban a küldöttség kezeihez letenni. — Bánatpénzzel ellátott s az árverés megkezdése előtt beadott írásbeli ajánlatok is elfogadtnak.

A feltételek a városi számvevőségénél betekintheők. — Zombor 1880. szeptember hó 19-én.

1-1.

A küldöttség elnöke.

4955. szám.

Épület- és műszerfa kihasználási hirdetmény.

Az alólirt hivatal részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint az alább felsorolt erdei vágások épület- és műszerfájának 1881-ik évtől bezárólag helyiségében megtartandó nyilvános árverés útján egyben vagy csoportokban a legtöbbet ígérőnek felsőbb jóváhagyás kikötésével eladatni fog. — Felhívtnak ennél fogva a vállalkozók, hogy a kitűzött helyen és időben a kitett bánatpénzzel ellátva megjelenni, vagy írásbeli lepecsételt és 10%-től bánatpénzzel ellátott 50 krral bélyegzett ajánlatukat, melyben az egész kihasználására vagy annak egyes csoportjára felajánlott köbméterenkinti vételár külön olvasható számokkal és betűkkel irandó és kiemelendő, hogy az ajánlattevő az árverési és szerződési feltételeket ismeri és magát azoknak aláveti, az árverező bizottságnál a szóbeli versenyzés megkezdése előtt beadni sziveskedjenek.

Az árverési és szerződési feltételek a nmlt. m. kir. p. ü. ministeriumnál, az alólirt m. kir. jószágigazgatóságnál és a doroszlói erdőhivatalnál megtekintheők. — Utófeltételes, olvashatlan vagy előbbiek szerint hiányosan kiállított ajánlatok el nem fogadtnak — illetőleg visszavettettek.

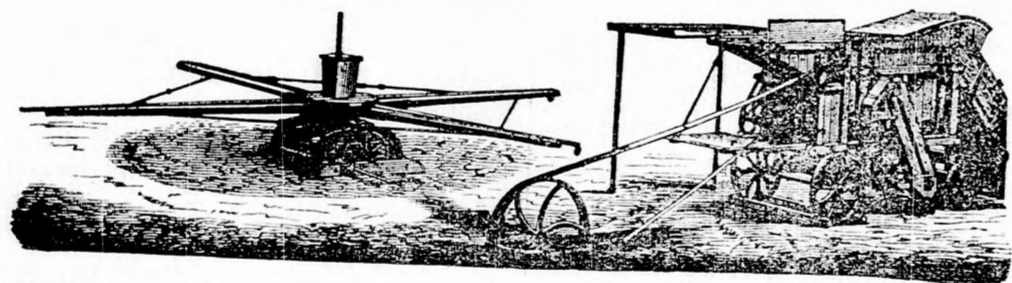
Tétel	A pagony	A határ	A v á g á s		Évenként kihasználható épület- és műszerfa köbmétrb.	Köbméterenkinti kikiáltási becsár o. é.		Az árverésnél az egy évi vágásért leendő bánatpénz		Megjegyzés.						
			m e g n e v e z é s e	egy évi térfogata katasztr. holdakban		frt	kr	frt	kr							
1	Apatin	Pr. Szt. Iván	Grosztralites & Hotterbaum F. L. J. tagbéli	34.90	1720	5	—	860	—	első csoport.						
2	"	Apatin	Hollergarten Goldstarenhügel W. Z. és CC. tagbéli	32.28												
3	Bogojeva	Karavukova	Karavukovai alsó erdő Q. H. L. tagbéli	15.20							569	3	50	200	—	második csoport.
4	Palánka	N.-Palánka	Popina és sredna suma J. K. L. LL. tagbéli	37.03							2553	4	50	1148	—	harmadik csoport.
5	"	Bukin	Jendecšina Raskovatz és Velikilag F. G. H. tagbéli	34.90							1372					
6	"	Tovarisoa	Pivarszki bunar mala és velika Habuga és Maricza L. M. P. Q. tagbéli	28.95							925	3	20	1020	—	negyedik csoport.
7	"	Plávna	Bivolana Mandraska bara Szelisty és Marisova bara Morgacsi erdőben C. D. E. F. G. tagbéli	31.79							890					

M. kir. Jóságigazgatóság.

Zomborban 1880. Augusztus hó 25-én.

3-3

(Utányomat nem díjaztatik.)

CLAYTON és SHUTTLEWORTH

gazdasági gépgyárosok.

Raktár: BUDAPEST, váczi körút.

Ajánlják valamennyi eddig létezett világtárlaton első jutalmóját nyert

gőzmozdonyaikát, fa-, szén- és szalma-tüzelésre berendezve,

gőzeséplögepeiket, biztosító (dobvéd) berendezéssel, továbbá

1-6 lovas járgány-eséplögepeiket, tisztító és zsákoló szerkezettel,

gabonatisztító-rostálkat, boronálkat, szénagyújtókat, fűkaszáló- és gabonaszarató-gépeiket, egyvasú úgy mint a híres szabadalmazott háromvasú ekéiket, valamint minden más egyéb gazdasági gépeiket a legjutányosabb árak mellett.

Képes árjegyzékek kérésre ingyen és bérmentve megküldetnek.

20-18.

Kan szerencsém tisztelettel jelenteni, hogy orvosi működésem Zomborban 3 évi Bécsbeni tartózkodásom után ismét 1880. évi augusztus 20-án megkezdtem.

3-2.

Dr. ROHEIM LIPÓT

volt megyei járás orvos.

Lakik Zapf-féle házban.

A város területén a kis-szabari határ közelében 51 cat. hol. sfüdyen-övezet, tagban, egy vagy több évre jutányos feltételek mellett azonnal **haszonbérbe adandó.** Közlebbi értesítést ad

Veszelinovits János

kir. törv. tisztviselő.

3 szoba, 1 konyha, 1 étkamra, 1 falkamra és 1 padlás, f. é. november 1-től bérbe adandó, FALCIONÉ ANTAL úr saját lakházában.

3-2.

PÁLYÁZATI HIRDETMEY.

Ó-Verbász községben 400 frt évi fizetés mellett segédjegyzői állomás rendszeresítettén, — pályázni óhajtok az 1871. évi XVIII. t. c. és 1878. évi december 17-én 755. sz. a. kelt megye bizottsági közgyűlési határozat értelmében szerkesztett folyamodványukat 1880. évi október hó 4-ig mint a választás napjáig Ó-Verbász község Elöljáróságánál benyújthatják.

A pályázónak a hivatalos magyar nyelven kívül a szerb és német nyelvet írásban és szóban tökéletesen

Ó-Verbászon, 1880. augusztus 29-én.

Mokry Viktor

jegyző.

3-2.

Krispenz F.

bíró.

Zomborban, Bittermann Nándor könyvnyomdájából. 1880.

2393. sz. közig. 1880.

Pályázati hirdetmény.

Doroszló községében megürült községi orvosi állomásnak betöltésére nézve a választási határidőt **f. é. november hó 1-ő** napjának délelőtti 9. órájára Doroszló község házához tűzöm ki.

Ezen orvosi állással 400 frt évi fizetés, 30 kr. nappali és 60 kr. éjjeli látogatási díj élvezete van egybe kötve.

Felhívtnak a pályázni óhajtok, hogy szabályszerűen a törvényben kívánt kellékeket igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérvényeiket f. é. október hó 28-ig hozzám nyujtsák be. Kelt Apatinban, 1880. évi szeptember 1-én.

Alföldy József,

szolgabíró.

H I R D E T M É N Y.

A zombori hatóságilag engedélyezett pénzváltó- és zálog-intézet részéről közhírré tétetik, miszerint az eddigi ki nem váltott és meg nem hosszabbított zálog-tárgyak **f. évi október hó 4-től folytatólag** a határozmányok alapján, nyilvános árverés útján eladatnak, megjegyeztetvén, hogy a kitűzött zálogtárgyak az árverési napig bármely napon kiválthatók, vagy eszközölt hosszabbítás által az intézetben továbbra is fen arthatók, az árverésen bejött összegből összes tőke és kamat követeléseim beszámítva 5 százalék árverési díjt fedeztetnek, és a netaláni felesleg az eredeti zálogjegy előmutatójának kamat térítés nélkül kiadatik.

Kelt Zomborban 1880. szeptember hóban.

Müller Nándor

a zombori hatóságilag engedélyezett pénzváltó- és zálog-intézet tulajdonosa.